

St. 17
18. 3. 07.

18/3-06

Emigration och hvit slafhandel till Kanada. Sveriges generalkonsul i Quebec, Richard Bagge, meddelar i sin senaste årsberättelse till utrikesdepartementet, att invandringen till Kanada från Skandinavien i jämförelse med föregående år gått tillbaka, men i öfrigt ökats. För invandringen utgick af statsmedel under 1904 744 799 dollars mot 642 914 dollars året förut.

Huru detta belopp disponeras är svårt för en oinvigd att få reda på. Det ser ut som om till emigrantångbåtsbolagen utbetalas visst belopp — det uppgifves ända till 5 dollars — för hvarje emigrant, som tillföres landet. Ångbåtsbolagen kunna sedan af denna premie dela med sig till emigrantvärfvare, som dessutom torde få fria resor fram och åter.

Häraf skulle kunna förklaras huru det kan löna sig att, såsom en svensk platsanskafferska i Montreal gör, själf eller genom ombud resa till Trondhem och Sundsvall och utan synlig vedergällning, endast af "allmänmänsklig välvilja" engagera tjänstflickor för platser därute och förse dem med ångbåtsbiljett ut. I anseende till den stora bristen på tjänare förskotterar gärna det blifvande husbondefolket, platsanskafferskan och till äfventyrs emigrantbolaget själf ångbåtsbiljetten, och tjänstflickan får sedan afbetala kostnaden i smärre månadsposter.

Det är icke en obetydlig ström svenska tjänstflickor, som på detta sätt tillföres Kanada, men ändamålet synes dock vara utkomst genom enbart arbete, icke i "hvit slafhandelns syfte" såsom fruktats.

Sedan generalkonsuln lemnat ett typiskt exempel på utvandraresvårigheter yttrar han: Det är icke första och icke heller sista gången som våra stackars landsmän fått arbeta lönlöst i det fjärran landet.